

РЕШЕНИЕ

№ 2423

гр. София, 12.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 10.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **8851** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Фондация «Върховенство на закона» против мълчалив отказ на кмета на [община] да предостави достъп до информация. Ответникът в писмено становище заявява, че не е налице мълчалив отказ, тъй като заявление от жалбоподателя не е постъпвало в общината.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав намира, че жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е основателна.

Видно от представения по делото екземпляр, жалбоподателят е изпратил на 10.07.2020г. чрез електронна поща на адрес: [електронна поща](#) заявление за достъп до обществена информация. Посоченият адрес е използваният от ответника, видно от съдържанието на бланката, с която е представено становището му по делото. Със заявлението е поискана следната информация:

1. Колко са лицата, които стопанисват търговски обекти и туристически обекти по чл. 3, ал. 2 от Закона за туризма, извършващи дейност на територията на Общината към 31.12.2019 г.;
2. Колко са лицата, които стопанисват търговски обекти и туристически обекти по чл. 3, ал. 2 от Закона за туризма и са предоставили на кмета на общината

доказателства за отстъпените им права за публично изпълнение по смисъла на чл. 18, ал. 2, т. 3 от ЗАПСП през календарната 2019 г.;

3. Колко на брой и в какъв размер са наложените санкции, наложени след установени нарушения на чл. 98в1 от ЗАПСП през календарната 2019 г.;

4. Колко са длъжностните лица, определени да контролират спазването на чл. 98в1 от ЗАПСП към 31.12.2019 г.;

5. Колко проверки са извършени във връзка с извършването на контрола по смисъла на чл. 98в1 от ЗАПСП за периода 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г.;

6. Постъпили ли са искания за съдействия от длъжностни лица, определени със заповед на министъра на културата при или по повод проверки в периода 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г (чл. 98, ал. 2, т. 8 от ЗАПСП) и съответно колко на брой.

Не се установява датата на регистриране на заявлението в администрацията на [община]. В представеното от ответника копие от дневник за входяща поща не е отбелязан документ, постъпил от жалбоподателя. По делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, което съдът в настоящия състав възприема като обективно, компетентно и съответно на обстоятелствата по делото. Вещото лице посочва, че горепосоченият електронен адрес е действителен и се обслужва от Г. Ж. и Т. П., служители в общината. Електронното съобщение на жалбоподателя е изпратено на 10.07.2020. То е получено и до деня на проверката – 04.02.2021г. се намирало в електронната папка за 2020г. Съгласно чл.170, ал.2 АПК, когато се оспорва отказ

за издаване на административен акт, оспорващият трябва да установи, че са били налице условията за издаването му. Носената от жалбоподателя доказателствената тежест е указана с определение от 07.10.2020г. По делото не беше установена датата на регистриране на заявлението при ответника, от когато за последния тече срокът за произнасяне съгласно чл.28, ал.1 ЗДОИ. Ето защо, следва да се приеме, че кметът на [община] е узнал за искания достъп до информация на 27.08.2020г., когато се установява да е получил жалбата против процесния мълчалив отказ. След като общинската администрация не е изпълнила своевременно задължението си да регистрира полученото заявление във водения дневник за входяща поща, срокът за произнасяне по процесното заявление е започнал да тече от 27.08.2020г., когато ответникът е получил копие от жалбата, в която е описана конкретно информацията, достъп до която се търси. Не се установява, нито се твърди по делото исканият достъп да е бил предоставен на жалбоподателя както в законоустановения за това срок, така и до приключване на устните състезания по делото.

Съгласно чл.4 ал.1 и ал.3 от ЗДОИ всяко юридическо лице, каквото е жалбоподателят, има право на достъп до обществена информация при условията и по реда определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Съответно с разпоредбата на чл.2 ал.1 от ЗДОИ обществената информация по смисъла на този закон е дефинирана като всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В чл.9 ал.1 от ЗДОИ е регламентирано, че обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации е официална и служебна, като в чл.10 и чл. 11 са дадени легалните дефиниции на тези понятия.

Искането за информация в случая е отправено до кмета на общината, който съгласно чл.38, ал.1 от Закона за местното самоуправление и местната администрация

(ЗМСМА) е орган на изпълнителната власт в общината и я представлява на основание чл.44, ал.1, т.15 от същия закон. Съответно, кметът е задължен субект измежду посочените в чл.3, ал.1 ЗДОИ. Поисканата с процесното заявление за достъп информация представлява обществена такава по определението на чл.2, ал.1 ЗДОИ, тъй като би дала възможност на заявителя да си състави собствено мнение относно дейността на задължения по закона субект, и в частност дали в териториалните предели на общината са съблюдавани разпоредбите относно закрилата на авторските права.

Като не е предоставил търсения достъп, ответникът е постановил мълчалив отказ, който се явява незаконосъобразен и следва да бъде отменен. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на жалбоподателя искане за възстановяване на разноските. Установява се по делото общ размер на последните: 910 (деветстотин и десет) лева, от които 10 лв. – държавна такса, 300 лв. – възнаграждение на вещото лице и 600 лв. – хонорар за адвокат, платен съгласно отбелязването в представения договор. Разноските следва да бъдат възстановени от [община], кято е юридическо лице съгласно чл.14 ЗМСМА. Така мотивиран и на основание чл.41, ал.1 ЗДОИ, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на [община] по заявление за достъп до обществена информация, изпратено на 10.07.2020г. чрез електронна поща от Фондация «Върховенство на закона», с ЕИК[ЕИК].

ЗАДЪЛЖАВА кмета на [община] да предостави информацията, поискана със заявление за достъп до обществена информация, изпратено на 10.07.2020г. чрез електронна поща от Фондация «Върховенство на закона», с ЕИК[ЕИК].

ОСЪЖДА [община] да заплати на Фондация «Върховенство на закона», с ЕИК[ЕИК], сумата 910 (деветстотин и десет) лева – разноски по делото.

Решението не подлежи на касационно оспорване.

Съдия: